

Plaga 1-a: apa transformată în sânge (Exod capitolul 7.14-25)

La prima plagă Aaron a trebuit să-și ia toiagul și să-și întindă mâna peste toate apele Egiptului, peste râurile lui, canalele, lacurile și bălțile lui. Toate apele devin sânge, așa că tot ce are viață în ele a fost biruit. Peștii din râu au murit. Apa a devenit pentru egipteni nepotabilă. Aceste plăgi de aici sunt o revelație a puterii lui Dumnezeu, în mod deosebit a puterii Sale față de puterea idolilor Egiptului. Nilul era unul din idoli principali ai Egiptului, căci toate binecuvântările, pe care le avea Egiptul, țara aceasta le datora Nilului. Vedem deci cum Dumnezeu nimicește direct această putere mare, pe care se sprijineau egiptenii: apele au devenit sânge. Nu vedem noi cum zilnic are loc aceasta? Tot ce Dumnezeu a dat pământului acesta ca binecuvântări naturale, despre care Nilul este un simbol, este stricat în zilele noastre. Aici nu este vorba de binecuvântări spirituale, ci de binecuvântări naturale, așa cum le găsim în Faptele Apostolilor 14.17, unde citim că Dumnezeu a dat națiunilor ploaie din cer și timpuri roditoare și a umplut inimile oamenilor cu hrană și bucurie. Aceste binecuvântări naturale sunt distruse în zilele noastre și devin nefolositoare pentru desfătarea omului. Natura, creația lui Dumnezeu, este distrusă de om. Vedem astăzi cum aceste ape devin sânge, prin aceea că natura sub acțiunea omului este sortită morții. Omul sufocă natura prin poluarea mediului înconjurător, a aerului și a apei. Este într-adevăr omul care face aceasta, dar în realitate este providența și permisiunea lui Dumnezeu. Dumnezeu permite toate acestea ca semn și minune pentru poporul lui Dumnezeu. Pentru lume aceasta este o plagă, dar pentru poporul lui Dumnezeu este un semn, că noi trăim în ultimele zile. Vedem cum tot ce Dumnezeu a dat omului, omului îi scapă din mâini. Chiar și lucrul, pe care noi îl facem zilnic și pe care Dumnezeu l-a dat omului ca binecuvântare, devine un blestem pentru om; omul este nemulțumit cu lucrul său, cu preocuparea sa zilnică afară și în casă. De unde vin atunci grevele și multele zile de concedii medicale? Niciodată acestea nu au fost așa de multe; din cauză că omul nu mai găsește bucurie în lucrul zilnic. Tot ce este cel mai natural devine stricat. Și apoi vin vrăjitorii Egiptului, și ei vin și astăzi și îți povestesc că aceste lucruri nu sunt lucruri de Dumnezeu, ci că ele sunt o evoluție foarte naturală și o urmare a progresului tehnicii și că noi trebuie să ne așteptăm la așa ceva, deoarece sunt binecuvântări, pe care tehnica le aduce cu sine. Ei spun că aceste binecuvântări sunt cu mult mai mari decât blestemul legat de ele. Așa încearcă vrăjitorii cu meșteșugirile lor și cu imitațiile lor să ne facă să credem, că nu Dumnezeu este Cel care are mâna în joc, ci omul. În felul acesta ei îndepărtează puterea acestui semn. Toți vrăjitorii, care astăzi încearcă pe teritoriul creștin să îndepărteze puterea acestui semn, sunt imitatori. Însă robii lui faraon nu au putut să transforme înapoi sângele în apă. Ei nu au putut să înlăture această stare, ci numai să mărească și mai mult stricăciunea, prin aceea că ei au transformat în sânge și restul de apă, ca să arate că și ei pot face același lucru. În realitate ei înrăutățesc mai mult această stare. Suntem noi întristați cu privire la vrăjitorii din zilele noastre, cu privire la acești conducători din creștinătate, care încearcă în felul acesta să îndepărteze puterea adevărului lui Dumnezeu, bagatelizând aceste lucruri?

Plaga a 2-a: broaștele (Exod capitolul 8.1-15)

Mergem la al doilea semn; și pe acesta îl întâlnim zilnic. Dacă citim exact, vedem că Dumnezeu la aceste prime trei plăgi nu face nici o deosebire între Israel și Egipt. Poporul Israel aici nu este încă pus deoparte și are de asemenea a face cu aceste plăgi. Nici noi nu scăpăm de influența acestor plăgi. Și noi avem a face cu faptul că natura și tot ce Dumnezeu a dăruit în natură ca binecuvântare devine stricat. Noi suntem loviți de primele trei plăgi la fel ca toți ceilalți oameni ai lumii acesteia. Cât de grav devine aceasta, dacă ne gândim la plaga a doua. Broaștele vin din Nil. Și aici Nilul este o imagine a binecuvântărilor naturale, pe care Dumnezeu în harul Său le-a dat în lumea aceasta. Dacă vrem să știm ce înseamnă broaștele în Scriptură, găsim un indiciu clar în Apocalipsa 16, capitolul pe care l-am citat deja în legătură cu cele șapte potire. La plaga a șasea citim că acolo duhurile necurate și demonii sunt ca niște broaște, care se duc la împărații pământului ca să-i instige la luptă împotriva Mielului (versetele 13 și 14). Duhuri necurate ca niște broaște. Ce necurăție este aceasta? Versetul următor 15, pe care Dumnezeu îl introduce ca o atenționare, ne clarifică aceasta: „Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să nu i se vadă rușinea”. Această necurăție, care ne este prezentată prin broaște, este necurăția morală, sexuală. Acestea sunt lucruri de care nici noi nu scăpăm. Broaștele vin din Nil, care este o imagine a binecuvântărilor naturale, pe care Dumnezeu le-a dăruit în dragostea dintre bărbat și femeie în căsnicie. Aceasta a fost prevăzută ca o binecuvântare pe terenul natural. Dar aici ea devine un blestem, un izvor de necurăție pentru toată țara Egiptului. Broaștele au venit în toate casele, în cuptoarele și vasele de frământat pâinea, în paturi și în camerele de dormit. În Psalmi citim că ele au venit chiar și în camerele de dormit ale împăratului (Psalm 105.30).

Aceste lucruri umplu astăzi lumea creștină așa de mult, că nici noi nu suntem cruțați de ele, numai dacă ne închidem în casele noastre. Și chiar și atunci ne vom murdări, când ascultăm radioul sau luăm ziarul din cutia de poștă. Noi ne murdărim când privirea noastră străbate fotografiile de reclame și când vedem ce se petrece afară pe stradă. Noi nu putem scăpa de ele, numai dacă rugăm pe Domnul să ne curețe permanent inima. Noi înșine nu ne putem păzi să nu venim în legătură cu aceste necurății. Și înainte de toate tu să nu ascuți de vrăjitorii care îți povestesc că și în trecut au fost astfel de stricăciuni. Da, și în trecut au fost broaște în Egipt, dar niciodată în așa măsură pe orice suprafață oricât de mică, unde egiptenii puteau să-și pună piciorul, și chiar în camerele de dormit și în paturi. Așa de departe merge necurăția astăzi. Israel a avut a face cu aceste broaște la fel ca egiptenii. Și ști tu ce fac aceste broaște în Apocalipsa 16? Acolo ele cheamă pe împărați și oștirile lor la luptă împotriva lui Dumnezeu la Armagedon (acesta este ținutul muntos din Meghido). Ști tu unde pentru prima dată în Biblie s-a luptat în Meghido? A fost acolo unde împăratul canaanean Iabin împreună cu căpetenia Sisera au luptat împotriva poporului Israel (Judecători capitolele 4 și 5). Acolo au fost la lucru aceleași duhuri necurate, care cu aceste necurății sexuale au chemat puterile Canaanului. Debora cântă acolo în cântecul ei cum soldaților canaaniți le este prezentat, că ei se vor întoarce înapoi cu pradă bogată, că ei se vor desfăta în plăceri cu fetele pe care le vor răpi din Israel (Judecători 5.30). Așa vor fi atrase odată, după ce Adunarea va fi răpită, oștirile Europei în lupta împotriva poporului Israel, da, împotriva lui Mesia, împotriva Mielului și oștirii Sale (Apocalipsa 17.14). Vedem zilnic cum această stricăciune morală crește în lumea creștină. Aceasta nu are loc deodată, de azi pe mâine. Este iarăși în mod deosebit lumea creștină, căci sunt vrăjitorii de pe terenul creștin care vin cu imitațiile lor și apoi cu broaștele

Ior fac ceva mai mult, prin acea că vorbesc despre o evoluție sănătoasă, naturală, prin care tot feluri de tabuuri, care au fost greșite – spun ei, trebuie îndepărtate. Ei vorbesc despre o evoluție sănătoasă și încurajează la homosexualitate și relații sexuale în afara familiei. Însă prin imitațiile lor fac această plagă mai gravă. Dacă nu suntem veghetori ele iau din inima ta și a mea puterea semnelui lui Dumnezeu, căci prin aceasta Dumnezeu dă un semn pentru noi. El permite aceste lucruri ca învățătură pentru poporul lui Dumnezeu și ne arată că El este preocupat să aducă plăgile Sale asupra Egiptului și că Domnul este gata să vină. Noi suntem în pericol să permitem să se îndepărteze puterea acestui semn, când auzim ce spun vrăjitorii în creștinătate.

Plaga a treia: păduchii (Exod capitolul 8.16-19)

Începând cu capitolul 8.16 urmează a treia plagă. Acum Aaron trebuia să-și întindă toiagul și să lovească țărâna pământului: „Întinde-ți toiagul și lovește țărâna pământului, și se va preface în păduchi, în toată țara Egiptului”. Această plagă urmează fără pauză după cea anterioară, fără nici o atenționare. Prin această plagă sunt loviți toți oamenii și animalele. Din nou vrăjitorii încearcă cu imitațiile lor să facă la fel, dar de data aceasta n-au putut. Ei au putut într-adevăr să transforme apa în sânge și să facă să iese broaște din apă, dar aici ei trebuie să spună: „Aici este degetul lui Dumnezeu”. Când este vorba să de-a viață din moarte, să scoată păduchi din materia moartă a pământului, atunci chiar și puterea lui satan încetează și omul (aici vrăjitorii, instrumentele lui satan) trebuie să recunoască: „Aici este degetul lui Dumnezeu”. Aceasta este o expresie remarcabilă. După câte știu eu, această expresie se mai întâlnește numai o singură dată în Scriptură, și anume în Luca 11.20. Acolo Domnul Isus spune că El scoate demonii cu degetul lui Dumnezeu. În locul paralel din evanghelia după Matei 12.28 citim că El a scos demonii cu *Duhul lui Dumnezeu*. Deci degetul lui Dumnezeu este acțiunea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt poate scoate viață din țărâna morții. În Geneza 3.19 Dumnezeu spune omului: „Căci țărână ești și în țărână te vei întoarce”, și în Psalmul 22.15 Domnul Isus spune lui Dumnezeu: „M-ai adus în țărâna morții”. Deci țărâna este un simbol al morții. Dumnezeu este capabil să trezească prin Duhul Său Sfânt viață din țărână. Așa citim în Romani 8.11, că Dumnezeu poate să facă vii trupurile noastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în noi. Ce binecuvântare nespus de mare este aceasta pentru noi ca credincioși, când trupurile noastre muritoare vor fi aduse la viață cu o viață nouă, nepieritoare, veșnică, fie că Domnul Isus vine și trupurile noastre vor fi direct transformate, ori că trupurile noastre vor fi înviolate din moarte. Aceasta va face Duhul lui Dumnezeu pentru noi. Pentru noi viața din moarte este o binecuvântare. Dar ce va însemna învierea pentru lumea aceasta, pentru cei necredincioși, când *ei* la învierea celor nedrepti vor fi înviați din morți? Când morții vor sta cu trupuri de înviere noi înaintea marelui tron alb, ei vor fi numiți cu toate acestea „morții” (Apocalipsa 20.12). Învierea va fi pentru cei necredincioși ceva mult mai îngrozitor decât patul morții sau moartea.

Acesta este înțelesul pentru cei necredincioși, când viața va ieși din moarte. Praful va deveni păduchi. Păduchii sunt animale care sug sângele omului. În cartea Levitic 17.11 citim că viața trupului este în sânge. Și aici vedem că tocmai ceea ce pentru credincioși este o binecuvântare, înnoirea vieții, înseamnă blestem pentru necredincioși, o sufocare, o răpire a vieții. Nu are loc aceasta zilnic în lumea noastră din jur? Cum sufocă păduchii viața

oamenilor! Da, în ultimele secole au fost multe boli, cu care lumea creștină a fost lovită. Dar se pare că în curând vor fi biruite toate aceste boli, inclusiv TBC-ul, și probabil în curând și cancerul va fi învins. Dar ce am câștigat noi prin aceasta? Atunci în locul acestor boli vom primi boli mult mai îngrozitoare, cu care oamenii vor alerga la medic. Astfel de boli sunt toate urmări ale tensiunilor spirituale. Noi le numim boli psihosomatice, care aduc cu sine tot felul de suferințe corporale, dar în fond sunt urmări ale nevoilor spiritului, ale surmenajului, cărora oamenii sunt expuși, așa că își pierd cumpătul și devin chiar nebuni.

Aceasta înseamnă pentru un necredincios viața din moarte. Pentru el este un blestem. Sufletul dintr-un necredincios este chinuit în zilele noastre printr-o viață neliniștită și fugărită așa cum niciodată mai înainte nu a fost. Nimeni dintre noi nu mai cunoaște o viață liniștită și comodă. Ea a devenit o viață în fugă și fugărită, cu surmenajuri ale nervilor. Aceasta este sugerea sufletului vieții. Ea este o plagă a lui Dumnezeu în lumea necredincioasă de astăzi. Nici aici nu găsim că poporul Israel a fost pus deoparte; și noi ca credincioși trebuie să ne ducem viața în mijlocul acestei lumi nervoase, fugară și fugărită. Aceștia sunt păduchii care sug viața. Odată această plagă va veni în toată dimensiunea ei peste lumea aceasta, și anume atunci când în a doua înviere, cea din urmă, nu viața, ci moartea a doua, veșnică, va lovi lumea aceasta. Vedem toată grozăvia acestei plăgi, pe care Dumnezeu o aduce în zilele noastre peste lumea aceasta.

Am spus deja că această plagă este un semn al puterii degetului lui Dumnezeu, care prin Duhul Său aduce viața din moarte, și că aceasta curând va deveni realitate pentru *noi*, când trupurile noastre vor fi reînnoite și noi vom fi luați să întâmpinăm pe Domnul în văzduh. După aceea plăgile care urmează vor lovi în mod deosebit lumea aceasta.